

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 2015200008
Dátum vydania rozhodnutia: 02.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2015200008.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a Mgr. Viliama Pohančeniča v právnej veci žalobcu: VEGO MARKETING s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 29, Banská Bystrica, IČO: 45 672 695, zastúpený JUDr. Natáliou Kubáňovou, advokátkou, Alžbetínske námestie 1203, Dunajská Streda, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, so sídlom Kollárova 8, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. V/OU-TT-OVBP2-2014/021650/Do zo dňa 18. novembra 2014, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/2/2015-89 zo dňa 13. júla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/2/2015-89 zo dňa 13. júla 2017 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. V/OU-TT-OVBP2-2014/021650/Do zo dňa 18. novembra 2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. OSaŽp/6962-56049/2014/Bč zo dňa 13. augusta 2014 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Kasačnému sťažovateľovi p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. V/OU-TT-OVBP2-2014/021650/Do zo dňa 18.11.2014, ktorým žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie Mesta Trnava v časti týkajúcej sa výšky uloženej pokuty za správny delikt a v ostatnom zamietol odvolanie žalobcu. Prvostupňový správny orgán Mesto Trnava svojim rozhodnutím č. OSaŽp/6962-56049/2014/Bč zo dňa 13.08.2014 uložil žalobcovi pokutu vo výške 3.000,- € za správny delikt, ktorého sa mal žalobca dopustiť tak, že v čase od apríla 2014 do júla 2014 uskutočňoval a užíval informačné, reklamné a propagačné zariadenia v počte 10 ks, osadených na elektrických stĺpoch a na stĺpe verejného osvetlenia v meste Trnava, bez povolenia stavebného úradu, čím porušil ustanovenie § 71 ods. 1 písm. c/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „stavebný zákon“).

1.2 Krajský súd v Trnave sa v odôvodnení napadnutého rozsudku stotožnil s argumentáciou obsiahnutou v napadnutom rozhodnutí žalovaného, ako aj vo vyjadrení žalovaného. Krajský súd v Trnave zdôraznil, že ustanovenie § 98 ods. 2 stavebného zákona síce explicitne neurčuje oprávnenie štátneho stavebného dohľadu vykonávať stavebný dohľad nad informačnými reklamnými a propagačnými zariadeniami, avšak z ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona vyplýva, že povolenie stavebného úradu sa vyžaduje aj na informačné reklamné a propagačné zariadenia, pokiaľ sa umiestňujú na miestach viditeľných priestorov a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom.

1.3 Krajský súd v Trnave poukázal na skutočnosť, že žalobca v priebehu celého konania nenamietal, že by takéto povolenie zo strany stavebného úradu mal, namietal len procesné pochybenia stavebného úradu v súvislosti s rozhodovaním o správnom delikte.

1.4 V tejto súvislosti Krajský súd v Trnave poukázal na ustanovenie § 250i ods. 3 zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“), podľa ktorého v súdnom preskúmvacom konaní je povinnosťou súdu prihliadnuť len na tie vady konania, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd neprihliadne na tie vady konania, ktoré nie sú žalobcovi na ujmu a ani na také porušenie zákona v správnom konaní, ktoré nemohli ovplyvniť zákonnosť preskúmvaného rozhodnutia. Je potrebné prihliadnuť napr. na vady, ktoré by účastníkovi odňali možnosť obrátiť sa na súd, čím by došlo k narušeniu ústavných princípov čl. 46 ods. 2 a čl. 142 Ústavy SR, ktoré zaručujú právo na súdnu ochranu.

1.5 So zreteľom na uvedenú zákonnú a ústavnú úpravu Krajský súd v Trnave konštatoval, že zo spisového materiálu nevyplýva také vyjadrenie - tvrdenie žalobcu, ktoré by obsahovalo vecné námietky voči vykonanej ohliadke. Samotné tvrdenie žalobcu, že vykonaním ohliadky bolo porušené ustanovenie § 3 ods. 2 a § 38 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), bez uvedenia toho, ako uvedené procesné pochybenie stavebného úradu mohlo ovplyvniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia a v čom bolo žalobcovi na ujmu, potom treba považovať za účelové. Uvedená vada konania podľa názoru prvostupňového súdu neovplyvnila zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a preto nebolo povinnosťou súdu na ňu prihliadnuť pri preskúmvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/15/2014 zo dňa 15. apríla 2015).

1.6 Pokiaľ ide o žalobcom namietanú výšku uloženej pokuty, Krajský súd v Trnave dospel k záveru, že žalovaný dostatočným spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie vo vzťahu k uloženej pokute, keď uviedol, že pri ukladaní pokuty za správny delikt správne orgány ukladajú pokuty obligatórne, pričom v danom prípade prihliadol žalovaný na dobu trvania, počas ktorej došlo zo strany žalobcu k užívaniu a používaniu reklamných propagačných zariadení. Krajský súd v Trnave sa stotožnil s názorom žalovaného, že výška uloženej pokuty zodpovedá následku, ako aj sankčnému charakteru uloženej pokuty, ktorá bola uložená v minimálnej výške tak, ako ju umožňuje § 106 ods. 1 stavebného zákona. Krajský súd v Trnave zároveň poukázal na skutočnosť, že v rozhodnutí žalovaného je výška pokuty odôvodnená aj tým, že sa jednalo o viac reklamných informačných zariadení, celkovo 10 tabúľ, ktoré boli žalobcom užívané neoprávnene.

2.

2.1 Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/2/2015-89 zo dňa 13. júla 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby napadnuté rozhodnutia správnych orgánov zmenil tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vráti na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/, i/ a j/ SSP.

2.2 Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti namietal, že v odôvodnení rozhodnutia Mesta Trnava nebolo jednoznačne uvedené, na základe akých úvah rozhodlo, aké skutočnosti považovalo za preukázané, ako sa vysporiadalo s jednotlivými námietkami účastníkov konania a akými úvahami bolo vedené pri

hodnotení dôkazov (§ 47 ods. 3 správneho poriadku). Žalobca označil rozhodnutie Mesta Trnava za nejasné, nezrozumiteľné a prekvapivé.

2.3 Mesto Trnava ako správny orgán v odôvodnení uviedlo, že začalo konať na základe vlastného zistenia - vykonaním štátneho stavebného dohľadu. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 98 ods. 2 stavebného zákona, obsahujúceho taxatívny výpočet skutočností, ktoré je možné prostredníctvom štátneho stavebného dohľadu zisťovať. Mesto Trnava vykonalo tzv. „štátny stavebný dohľad“, pričom vo svojom rozhodnutí zároveň jednoznačne deklarovalo, že vykonalo ohliadku a že jednostranné tabule si prezrelo z verejného priestranstva bez súhlasu vlastníka pozemku.

2.4 Žalobca dospel k záveru, že nakoľko konanie Mesta Trnava, nazvané štátny stavebný dohľad, má náležitosti ohliadky podľa § 38 správneho poriadku, tvrdenie Mesta Trnava, že jednostranné tabule sú prístupné z verejného priestranstva, neobstojí. Mesto Trnava vykonalo podľa názoru žalobcu ohliadku tabúl, pričom svojim postupom porušilo ustanovenia § 38 ods. 3 správneho poriadku, nakoľko žalobcu na túto miestnu ohliadku neprizvalo.

2.5 Žalobca ďalej namietal, že žalovaný pri hodnotení výšky pokuty prihliadol na dobu trvania a následky protiprávneho konania, za ktorých bol skutok spáchaný, avšak bližšie nešpecifikoval, o aké následky sa malo jednať, čo je v rozpore s ustanovením § 47 ods. 3 správneho poriadku.

2.6 Žalobca sa nestotožnil s tvrdením Krajského súdu v Trnave, ktorý síce dáva za pravdu, že boli porušené ustanovenia § 3 ods. 2 a § 38 ods. 3 správneho poriadku, ale zároveň uvádza, že nakoľko žalobca neuviedol, ako mohla riadne vykonaná ohliadka zmeniť rozhodnutie Mesta Trnava, považuje tvrdenie žalobcu za účelové. V prípade riadne vykonanej ohliadky by podľa tvrdenia žalobcu Mesto Trnava zistilo, že tabule odstránil a nevychádzalo by zo stavu pred začatím konania - ktoré sa začalo výzvou na ich odstránenie. Ohľadom výšky uloženej pokuty Krajský súd v Trnave prebral odôvodnenie stavebného úradu, pričom žalobca mal za to, že dobu užívania tabúl stavebný úrad žiadnym spôsobom nepreukázal.

2.7 Žalobca v kasačnej sťažnosti zároveň poukázal na skutočnosť, že dňa 02.01.2015 vstúpila do platnosti novela stavebného zákona, podľa ktorej v § 56 písm. j/ sa stavebné povolenie ani ohlásenie nevyžaduje pri reklamných stavbách, na ktorých má najväčšia informačná plocha veľkosť do 1,2 m², umiestnených na stĺp verejného osvetlenia alebo na stĺp trakčného vedenia, ak nezasahujú do prejazdneho profilu pozemnej komunikácie ani do priechodového prierezu dráh.

2.8 V závere kasačnej sťažnosti žalobca zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu a súdu musí mať náležitosti uvedené v ustanoveniach zákona. Súd, ako aj správny orgán sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musia vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a ich myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na nimi prijaté právne závery. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán spôsobom logicky kompaktným a bez rozporov a vnútorných protirečení vysvetliť, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval.

2.9 Nakoľko povinnosťou súdu a správneho orgánu je riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, je to odrazom práva účastníka konania na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami účastníkov konania. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti správneho orgánu, resp. súdu na strane druhej, sa účastníkovi konania odníme možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu správneho orgánu a súdu.

2.10 Žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo 52/2016 zo dňa 3. mája 2017, ktorý sa v bodoch 16, 17, 18, 19 odôvodnenia podrobne venoval otázke právneho zastúpenia a zároveň uložil krajskému súdu povinnosť odstrániť nedostatky podmienky konania.

3.

3.1 Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

4.2 Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

4.3 Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

4.4 Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že Mesto Trnava začalo na základe vlastného zistenia- vykonaním štátneho stavebného dohľadu dňa 03.04.2014 z úradnej povinnosti správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie stavebného zákona voči žalobcovi. Stavebný úrad listom č. OSaŽP/6962-18463/2014/Bč zo dňa 09.04.2014 oznámil žalobcovi začatie konania o správnom delikte podľa § 106 ods. 1 písm. e/ stavebného zákona, pričom zároveň nariadil ústne pojednávanie na termín 22.05.2014. Dňa 21.05.2014 obdržal stavebný úrad ospravedlnenie žalobcu z neúčasti na pojednávaní. Stavebný úrad následne listom č. OSaŽP/6962-35314/2014/Bč zo dňa 09.04.2014 opätovne oznámil žalobcovi začatie konania o správnom delikte podľa § 106 ods. 1 písm. e/ stavebného zákona a súčasne nariadil nový termín pojednávania na 26.06.2014, na ktoré sa dostavil H., splnomocnenec žalovaného (Zápisnica o ústnom pojednávaní spísaná na Mestskom úrade v Trnave dňa 26.06.2014 č. OSaŽP/6962/55791/2014/Bč).

4.5 Stavebný úrad zároveň listom č. OSaŽP/6962-17312/2014/Bč zo dňa 08.04.2014 oznámil žalobcovi začatie konania podľa § 88 a 88a stavebného zákona o odstránení nepovoleného informačno-reklamného a propagačného zariadenia, ktoré súčasne prerušil na dobu 30 dní odo dňa doručenia výzvy adresovanej žalobcovi na predloženie žiadosti o dodatočné povolenie informačno-reklamných a propagačných zariadení. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca v stanovenej 30-dňovej lehote nepodal žiadosť o dodatočné povolenie, stavebný úrad rozhodnutím č. OSaŽP/6962-55790/2014/Bč zo dňa 25.06.2014 nariadil žalobcovi odstránenie 10 ks informačno-reklamných a propagačných zariadení zo stĺpov verejného osvetlenia v meste Trnava, a to v lehote do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti daného rozhodnutia. Dňa 05.08.2014 bolo stavebnému úradu doručené oznámenie žalobcu o demontovaní nepovolených informačno-reklamných zariadení, ku ktorému malo dôjsť dňa 15.07.2014.

4.6 Následne stavebný úrad rozhodnutím č. OSaŽP/6962-56049/2014/Bč zo dňa 13.08.2014 uložil žalobcovi pokutu vo výške 3.000,- € za správny delikt, ktorého sa mal žalobca dopustiť tak, že v čase od apríla 2014 do júla 2014 uskutočňoval a užíval informačno-reklamné a propagačné zariadenia - 10 ks jednostranných tabúľ rozmerov 1200x800 mm = 0,96 m² osadených na elektrických stĺpoch a na stĺpe verejného osvetlenia v meste Trnava, bez povolenia stavebného úradu, čím porušil ustanovenie § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona. Žalobca podal proti predmetnému rozhodnutiu stavebného úradu odvolanie. Žalovaný ako druhostupňový správny orgán rozhodnutím č. V/OU-TT-OVBP2-

2014/021650/Do zo dňa 18.11.2014 fakticky potvrdil prvostupňové rozhodnutie z hľadiska skutkových zistení a právnej kvalifikácie a zmenil ho len v časti uloženej pokuty, keď znížil uloženú pokutu na sumu 2.000,- €.

4.7 Krajský súd v Trnave predmetnú vec prejednal bez nariadenia pojednávania v zmysle § 250f ods. 1 OSP, pričom zistil, že odvolanie nie je dôvodné a preto žalobu zamietol. Proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/2/2015-49 zo dňa 14. apríla 2016 podal žalobca dňa 26.05.2016 odvolanie, o ktorom rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky. Tento uznesením sp. zn.4Sžo/52/2016 zo dňa 3. mája 2017 rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/2/2015-49 zo dňa 14.04.2016 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu, že žalobca nebol v konaní pred prvostupňovým súdom právne zastúpený.

5.

5.1 Podľa § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona, povolenie stavebného úradu vyžadujú, pokiaľ na to nie sú príslušné podľa osobitných predpisov iné orgány, informačné, reklamné a propagačné zariadenia, pokiaľ sa umiestňujú na miestach viditeľných z verejných priestorov a pokiaľ sú spojené so stavbou alebo pozemkom.

5.2 Podľa § 106 ods. 1 písm. e/ stavebného zákona v znení do 01.01.2015, stavebný úrad uloží pokutu do 13.277,56 € právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá uskutočňuje alebo užíva informačné, reklamné alebo propagačné zariadenia bez predpísaného povolenia alebo v rozpore s ním.

5.3 Podľa § 43 ods. 2 stavebného zákona v znení účinnom od 2. januára 2015, reklamná stavba je stavebná konštrukcia postavená stavebnými prácami zo stavebných výrobkov, ktorá je pevne spojená so zemou podľa odseku 1 písm. a/ až d/ alebo upevnená strojnými súčiastkami alebo zvarom o pevný základ na zemi alebo ktorej osadenie vyžaduje úpravu podkladu a ktorej funkciou je šírenie reklamných, propagačných, navigačných a iných informácií viditeľných z verejných priestorov. Reklamné stavby sa na účely tohto zákona členia podľa veľkosti informačnej plochy na

- a) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m²,
- b) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha má veľkosť od 3 m² do 20 m² a
- c) reklamné stavby, na ktorých najväčšia informačná plocha je väčšia ako 20 m².

5.4 Podľa § 55 ods. 2 písm. h/ stavebného zákona v znení účinnom od 2. januára 2015, ohlásenie stavebnému úradu postačí pri reklamných stavbách, na ktorých najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², pokiaľ tento zákon neustanovuje inak.

5.5 Podľa § 56 písm. j/ stavebného zákona v znení účinnom od 2. januára 2015, stavebné povolenie ani ohlásenie sa nevyžaduje pri reklamných stavbách, na ktorých má najväčšia informačná plocha veľkosť do 1,2 m², umiestnených na stĺp verejného osvetlenia alebo na stĺp trakčného vedenia, ak nezasahujú do prejazdneho profilu pozemnej komunikácie ani do priechodového prierezu dráh.

5.6 Podľa § 106 ods. 4 písm. a/ stavebného zákona v znení účinnom od 2. januára 2015, stavebný úrad alebo inšpekcia uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá uskutočňuje alebo užíva reklamnú stavbu, na ktorej najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², ktorú treba ohlásiť, bez takého ohlásenia alebo v rozpore s ním pokutu vo výške 150,- €.

5.7 Podľa § 142d ods. 2 stavebného zákona v znení účinnom od 2. januára 2015, informačné, reklamné a propagačné zariadenia podľa predpisov platných do 1. januára 2015 sa považujú za reklamné stavby podľa tohto zákona v znení účinnom od 2. januára 2015. Vlastník takého zariadenia je povinný ho označiť ako reklamnú stavbu podľa § 86 ods. 4 do 31. júla 2015.

6.

6.1 Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

6.2 Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že v prejednávanej veci správne orgány rozhodli o uložení pokuty za správny delikt, ktorého sa dopustil žalobca v čase do 01.01.2015 tým, že užíval informačné, reklamné a propagačné zariadenia, konkrétne 10 ks jednostranných tabúľ rozmerov 1200 x 800 mm, ktoré boli viditeľné z voľného priestranstva a ktoré boli umiestnené na stavbe, ktorou bol betónový elektrický stĺp a železný stĺp verejného osvetlenia, bez povolenia stavebného úradu.

6.3 Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. júna 2013, sp. zn. 8Sžp/8/2012 zo dňa 19. januára 2012, zo znenia ktorého vyplýva, že ak sa informačné, reklamné a propagačné zariadenie umiestňuje na miestach viditeľných z verejných priestorov a je spojené so stavbou alebo pozemkom, je jeho vlastník, nájomca alebo iný zriaďovateľ povinný vyžiadať si povolenie stavebného úradu. (R 102/2012).

6.4 Najvyšší súd Slovenskej republiky sa k problematike povoľovania umiestnenia informačných, reklamných a propagačných zariadení vyjadril aj v rozsudku sp. zn. 6Sžp/9/2011 zo dňa 26. októbra 2011, v ktorom uviedol, že zákonodarca v právnej norme § 71 ods. 1 písm. c/ SZ ustanovuje ako zákonnú podmienku vyžiadanie si povolenia stavebného úradu, ak predmetné zariadenia sú spojené so stavbou alebo pozemkom, pričom predpokladá spojenie zariadenia so zemou, avšak nie pevné spojenie so zemou tak, ako to vyžaduje pri stavbách.

6.5 Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení stavebného zákona účinného v čase rozhodovania správnych orgánov možno dospieť k záveru, že v prípade sporných informačných, reklamných a propagačných zariadení bolo povinnosťou žalobcu pred ich umiestnením požiadať stavebný úrad o vydanie príslušného povolenia, nakoľko tieto vzhľadom na ochranu verejného záujmu podliehali režimu povoľovania podľa § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona.

6.6 Pokiaľ ide o zistenie skutkového stavu správnymi orgánmi, toto označuje Najvyšší súd Slovenskej republiky za dostačujúce na riadne posúdenie veci. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň konštatoval, že skutočnosť, že stavebný úrad vykonal ohliadku informačných, reklamných a propagačných zariadení bez prizvania žalobcu, je potrebné vyhodnotiť ako procesné pochybenie zo strany stavebného úradu, ktoré však podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemalo v konečnom dôsledku vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia stavebného úradu o správnom delikte a uložení príslušnej sankcie, iba na zákonnosť vykonanej ohliadky.

6.7 Tvrdenie žalobcu, že v prípade riadne vykonanej ohliadky by Mesto Trnava ako príslušný stavebný úrad zistilo, že žalobca tabule odstránil a nevychádzalo by zo stavu pred začatím konania - ktoré sa začalo výzvou na ich odstránenie, Najvyšší súd Slovenskej republiky označil za zavádzajúce, nakoľko k demontáži protiprávne umiestnených tabúľ došlo až v júli 2014, čo potvrdzuje aj oznámenie žalobcu doručené stavebnému úradu dňa 05.08.2014, pričom k ich odstráneniu žalobca pristúpil až na základe nariadenia stavebného úradu (rozhodnutie č. OSaŽP/6962-55790/2014/Bč zo dňa 25.06.2014).

6.8 Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti obdobne ako Krajský súd v Trnave zdôraznil, že žalobca v priebehu celého administratívneho ani súdneho konania nijakým spôsobom nespochybnil skutočnosť, že sporné informačné, reklamné a propagačné zariadenia boli osadené protiprávne, resp. nepreukázal, že k naplneniu znakov skutkovej podstaty správneho deliktu spočívajúceho v užívaní informačných, reklamných a propagačných zariadení bez predpísaného povolenia stavebného úradu nedošlo. Práve naopak, žalobca svojimi vyjadreniami (Zápisnica o ústnom pojednávaní spísaná na Mestskom úrade v Trnave dňa 26.06.2014 č. OSaŽP/6962/55791/2014/Bč) a krokmi, ktoré následne v rámci administratívneho konania zrealizoval (žiadosť o vydanie povolenia na umiestnenie nových

zariadení, demontáž sporných zariadení), potvrdil protiprávnosť osadenia sporných tabúl. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky nemal pochybnosti o tom, že tabule boli žalobcom umiestnené bez príslušného povolenia.

6.9 Po preskúmaní jednotlivých námietok žalobcu formulovaných v kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň konštatoval, že tieto sú v zásade totožné s tými, ktoré žalobca uplatnil v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a s ktorými sa Krajský súd v Trnave náležitým spôsobom vysporiadal v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

6.10 Žalobca v kasačnej sťažnosti zároveň poukázal na skutočnosť, že s účinnosťou od 2. januára 2015 došlo zákonom č. 293/2014 Z. z. k novelizácii stavebného zákona, ktorá okrem iného zrušila požiadavku udelenia stavebného povolenia alebo ohlásenia pri reklamných stavbách, na ktorých má najväčšia informačná plocha veľkosť do 1,2 m², umiestnených na stĺp verejného osvetlenia alebo na stĺp trakčného vedenia, ak nezasahujú do prejazdneho profilu pozemnej komunikácie ani do priechodového prierezu dráh.

6.11 Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti zdôraznil, že predmetná novela nadobudla účinnosť až v čase právoplatnosti rozhodnutí správnych orgánov (prvostupňového, ako aj odvolacieho). Z uvedeného dôvodu bolo potrebné konštatovať, že stavebný úrad, ako aj žalovaný postupovali správne, keď protiprávnosť konania žalobcu posudzovali podľa znenia stavebného zákona účinného v čase, kedy k tomuto konaniu došlo, t.j. v období od apríla do júla 2014.

6.12 Napriek uvedeným aspektom Najvyšší súd Slovenskej republiky nemohol opomenúť skutočnosť, že vyššie zmiňovanou novelou došlo k výrazným zmenám v oblasti regulácie vonkajšej reklamy. Doterajšie reklamné zariadenia boli prekvalifikované na reklamné stavby, ktoré sa na účely konania a poplatkov členia podľa veľkosti najväčšej informačnej plochy. Popri stanovení legálnej definície reklamnej stavby, zákon č. 293/2014 Z. z. zaviedol aj zmenu pravidiel povoľovania reklamných stavieb, kedy v určitých prípadoch, s prihliadnutím na veľkosť informačnej plochy reklamnej stavby, postačuje ich ohlásenie stavebnému úradu (§ 55 ods. 2 písm. h/ stavebného zákona účinného od 2. januára 2015), resp. výnimočne nie je potrebné ani ich ohlásenie (§ 56 písm. j/ stavebného zákona účinného od 2. januára 2015). V neposlednom rade došlo k zmene úpravy správnych deliktov, kedy došlo k vypusteniu správneho deliktu podľa § 106 ods. 1 písm. e/ stavebného zákona a koncipovaniu nových skutkových podstat správnych deliktov v § 106 ods. 4 stavebného zákona účinného od 2. januára 2015.

6.13 V súlade s ustálenou judikatúrou možno konštatovať, že správne trestanie sa analogicky riadi základnými zásadami platnými v trestnom práve. Modifikácia zásady zákazu spätnej časovej pôsobnosti práva sa prejavuje pri trestaní, pre ktoré sa uplatňuje povinná retroaktivita v prospech páchatel'a, vyplývajúca priamo z Ústavy Slovenskej republiky a medzinárodných dohovorov. Podľa článku 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Neskorší zákon sa použije, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

6.14 So zreteľom na základnú zásadu trestania ustanovenú v článku 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za svoju povinnosť sa vysporiadať s relevantnou právnou úpravou účinnou v čase jeho rozhodovania, vychádzajúc zo zistenia, že príslušné ustanovenia právnych predpisov, o ktoré sa správne orgány pri svojom rozhodovaní opierali, boli v období medzi konaním žalobcu a rozhodovaním kasačného súdu vypustené, resp. nahradené ustanoveniami priaznivejšími pre žalobcu, keďže sporné reklamné a propagačné zariadenia žalobcu mali menšiu informačnú plochu než je 1,2 m², a to 0,96 m².

6.15 Na podporu svojho stanoviska týkajúceho sa prípustnosti aplikácie inštitútu retroaktivity v správnom trestaní, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn 6Asan/9/2017 zo dňa 21. februára 2018, v ktorom bolo konštatované, že nelegálna práca a nelegálne zamestnávanie hoci bolo i preukázateľne zistené inšpektorátom práce v čase

výkonu inšpekcie, ako i v čase rozhodovania správneho orgánu o uložení sankcie za správny delikt, avšak v čase rozhodovania správneho súdu už nie je konanie sťažovateľa deliktuálnym konaním, a to vzhľadom na novšiu priaznivejšiu úpravu pre sťažovateľa ako páchatel'a, ktorá dekriminalizovala jeho deliktuálne správanie, musí na túto skutočnosť kasačný súd prihliadnuť ex lege, hoci túto skutočnosť sťažovateľ vôbec nenamieta. Ide tu o rešpektovanie princípov správneho trestania a aplikácie inštitútu nepravej retroaktivity, ktorá je prípustná, ak je v prospech páchatel'a, ktoré skutočnosti vyplývajú z článku 50 ods. 6 Ústavy Slovenskej republiky, ako i z príslušných medzinárodných dokumentov.

6.16 Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň odkázal na zásadu č. 2 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991, podľa znenia ktorej, ak po spáchaní činu nadobudli účinnosť menej represívne sankcie, mali by sa uplatniť tak, aby to bolo výhodné pre osobu, o uložení sankcie proti ktorej správny orgán rozhoduje.

6.17 V prejednávanej veci prvostupňový správny orgán (stavebný úrad) uložil žalobcovi sankciu za správny delikt podľa § 106 ods. 1 písm. e/ stavebného zákona v znení účinnom do 1. januára 2015 za to, že žalobca užíval informačné, reklamné a propagačné zariadenia bez predpísaného povolenia v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona. Žalovaný zmenil prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu v časti týkajúcej sa výšky uloženej pokuty za správny delikt a v ostatnom zamietol odvolanie žalobcu. Ustanovenie § 106 ods. 1 písm. e/ stavebného zákona v znení, ktoré použil stavebný úrad ako aj žalovaný, bolo s účinnosťou od 2. januára 2015 zo zákona vypustené, rovnako ako § 71 ods. 1 písm. c/ stavebného zákona.

6.18 Podľa § 56 zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom od 02.01.2015 sa stavebné povolenie ani ohlásenie nevyžaduje

- a) pri bankých dielach, bankých stavbách pod povrchom a pri stavbách v povrchových lomoch a skrývkach, pokiaľ podliehajú schvaľovaniu a dozoru orgánov štátnej banskej správy podľa bankých predpisov,
- b) pri nadzemných a podzemných vedeniach elektronických komunikačných sietí, vrátane oporných a vytyčovacích bodov,
- c) pri krátkodobých prenosných zariadeniach, ako sú predajné stánky, konštrukcie a zariadenia na slávnostnú výzdobu a osvetlenie budov,
- d) pri scénických stavbách pre film a televíziu,
- e) pri geodetických drevených a prenosných meračských vežiach, signáloch a pyramídach,
- f) pri konštrukciách chmeľníc a vinohradov,
- g) pri stavebných úpravách elektrických vedení bez obmedzenia napätia, pokiaľ sa nemení ich trasa,
- h) pri udržiavacích prácach, pri ktorých nie je podpísané ohlásenie podľa § 55 ods. 2 písm. d/,
- i) pri rozvodoch elektronických komunikačných sietí a zvodoch antén, ktoré sú umiestňované v uzavretých priestoroch stavieb,
- j) pri reklamných stavbách, na ktorých má najväčšia informačná plocha veľkosť do 1,2 m², umiestnených na stĺp verejného osvetlenia alebo na stĺp trakčného vedenia, ak nezasahujú do prejazdného profilu pozemnej komunikácie ani do priechodového prierezu dráh.

6.19 Podľa § 106 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom od 02.01.2015, stavebný úrad alebo inšpekcia uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá uskutočňuje alebo užíva

- a) reklamnú stavbu, na ktorej najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², ktorú treba ohlásiť, bez takého ohlásenia alebo v rozpore s ním pokutu vo výške 150,- €,
- b) reklamnú stavbu, na ktorej najväčšia informačná plocha má veľkosť od 3 m² do 20 m², bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním pokutu vo výške 250,- €,
- c) reklamnú stavbu, na ktorej najväčšia informačná plocha je väčšia ako 20 m², bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, alebo bez kolaudačného rozhodnutia alebo v rozpore s ním pokutu vo výške 450,- €,
- d) reklamnú stavbu bez označenia (§ 86 ods. 4, § 142d ods. 2) a v lehote určenej stavebným úradom alebo inšpekciou nezabezpečí označenie reklamnej stavby pokutou vo výške 50,- €.

6.20 Posudzované konanie žalobcu sa podľa obsahu administratívneho spisu vzťahuje k reklamným stavbám, ktorých informačná plocha je do 1,2 m², preto podľa novely stavebného zákona sa na ich umiestnenie nevyžaduje už stavebné povolenie ani ohlásenie.

6.21 Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že v zmysle zmieňovanej novely stavebného zákona, reklamné stavby v podobe, v akej boli umiestnené žalobcom (tabule s veľkosťou informačnej plochy nepresahujúcej 1,2 m²), naďalej nepodliehajú povoľovaciemu konaniu ani ohlasovacej povinnosti.

6.22 Postih za nepovolené uskutočnenie alebo užívanie reklamnej stavby je s účinnosťou od 2. januára 2015 upravený v ustanovení § 106 ods. 4 stavebného zákona. Podľa § 106 ods. 4 písm. a/ stavebného zákona v znení účinnom od 2. januára 2015, stavebný úrad alebo inšpekcia uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie, ktorá uskutočňuje alebo užíva reklamnú stavbu, na ktorej najväčšia informačná plocha je menšia ako 3 m², ktorú treba ohlásiť, bez takého ohlásenia alebo v rozpore s ním, pokutu vo výške 150,- €. Z uvedeného vyplýva, že stavebný zákon v znení účinnom od 2. januára 2015 upravuje postihovanie právnických osôb alebo fyzických osôb oprávnených na podnikanie za uskutočňovanie alebo užívanie reklamných stavieb bez príslušného povolenia, resp. ohlásenia v nových ustanoveniach § 106 ods. 4 až 6 miernejšie, ako pôvodná úprava. Keďže reklamné stavby, ktoré boli predmetom konania, sú do veľkosti 2 m², nepodliehajú ani ohlasovacej povinnosti, nie je takýto skutok už považovaný ani za správny delikt.

6.23 S prihliadnutím na zmenu mechanizmu povoľovania a ohlasovania reklamných stavieb ako aj na novú úpravu správnych deliktov novelou stavebného zákona s účinnosťou od 2. januára 2015, vychádzajúc zo skutkových okolností prípadu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v čase jeho rozhodovania nebolo možné konanie žalobcu, spočívajúce v umiestnení reklamných stavieb na stĺpe verejného osvetlenia a na elektrických stĺpoch v Trnave, naďalej klasifikovať ako správny delikt v zmysle § 56 písm. j/ stavebného zákona účinného od 2. januára 2015 v spojení s § 106 ods. 4 písm. a/ stavebného zákona účinného od 2. januára 2015, zohľadňujúc kritérium priaznivosti postihu v porovnaní s pôvodnou právnou úpravou.

6.24 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave podľa § 462 ods. 2 SSP zmenil a rozhodnutie žalovaného č. V/OU-TT-OVBP2-2014/021650/Do zo dňa 18.11.2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím stavebného úradu Mesta Trnava č. OSaŽp/6962-56049/2014/Bč zo dňa 13.08.2014 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Úlohou žalovaného bude, rešpektujúc princípy správneho trestania, nanovo posúdiť predmetný skutok v súlade s novou právnou úpravou, ktorá je pre žalobcu priaznivejšia, pričom žalovaný bude pri svojom rozhodovaní v zmysle § 469 SSP viazaný právnym názorom kasačného súdu a po preverení rozmerov predmetných reklamných stavieb podľa § 56 zákona č. 50/1976 Zb. v znení účinnom v čase rozhodovania v spojení s § 106 ods. 4 písm. a/ konanie zastaví podľa § 30 písm. h/ zákona č. 71/1967 Zb. v spojení s § 140 zákona č. 50/1976 Zb.

7.

7.1 O náhrade trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1, ods. 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 veta prvá SSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal úplnú náhradu trov konania proti žalovanému za celé konanie, konanie pred krajským aj kasačným súdom.

7.2 O výške náhrady trov konania rozhodne Krajský súd v Trnave podľa § 175 ods. 2 SSP a nasledujúce samostatným uznesením po doručení rozsudku účastníkom konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.